

ligere Lovforslag, der gjentagne Gange ere indbragte af Regjeringen selv, gaa i den Retning. Hvis jeg maa tillade mig at læse et Par Linier op af et Forslag, som er fremsat af en Minister, hvem Ingen vil negte sin Anerkjendelse som en god reaktionær Minister, nemlig den Minister, der var Kirke- og Undervisningsminister i 1874—75, før det nuværende Ministerium tiltraadte, vil det ses, at der er anført, at disse Midler, som paa denne Maade fradrages Præstefaldene, skulde anvendes til en hel Mængde Ting, og derefter staar: „og til andre overordentlige Udgifter til kirkelige Fornødenheder, saasom til Oprettelsen af residierende Kapellanier og Kapellanier pro loco samt til Hjælp til Kirker og Bedehuse“. Det er altsaa en Række, der ikke engang kan være en reaktionær Minister saa fremmed og paafaldende, at man ikke skulde kunne gjøre det. Jeg kan ikke engang tro, at den høitærede Minister skulde se sig fuldstændig hindret i at udføre sin Plan, hvis dette skete. Der er jo allerede nu henlagt Penge nok til Stiftsmidlerne til at afholde Udgifter som her omhandlet, og dersom den høitærede Minister fik sit Forslag vedtaget, saa vilde han jo, som han selv siger, henlægge Midler fra de Præstefald, som fremtidig maatte blive ledige. Ja, for nogle Dage siden havde den høitærede Minister endogsaa 3 paa Haanden, med hvilke det kunde gjøres — jeg veed nu ikke, om de allerede ere befatte, men under alle Omstændigheder er dette Noget, der jevnlig indtræder, og man kan ialtfald gjøre sikker Regning paa et stort Antal Embeder, hvorfra Midlerne kunne henlægges dertil, saa at ikke engang den høitærede Ministers Forslag, som jeg ikke har kunnet have den Fornøielse at tiltræde, vil lide noget Skaar ved, at mit Forslag vedtages.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Scavenius): Overfor det ærede Medlem, der nu talte, vil jeg dog sige, at jeg ikke har betegnet det som utilbørligt, at man af Stiftsmidlerne brugte visse Summer til at bygge nye Kirker for. Jeg har kun sagt, at jeg betragtede dette som urigtigt, og at jeg ikke vilde bruge dem dertil. Andet og Mere har jeg ikke sagt. Hvis det høie Thing vedtager det ærede Medlems Forslag, vil Følgen deraf være, at saa vil der ikke fra det Offentliges Side blive ydet noget Tilskud til Kirken i Aarup.

Tauber: Som jeg tillod mig at bemærke, da jeg havde Ordet i Formiddags, har jeg stillet dette Forslag ikke alene med den paagældende Kirkebygning for Die, thi den ønske vi Alle at give Bidrag til, og jeg kan ikke gjøre Noget til at forhindre, at man stemmer for en Bevilling, som jeg selv har været med til at anbefale for ikke længe siden, men jeg har ogsaa stillet dette

Forslag paa denne Maade i Anledning af de Kirkebygninger i Sylland, som i stort Omfang kan ventes foreslaaede i de kommende Aar. Jeg skal derfor tillade mig at tage mit Forslag tilbage.

Formanden (Kraabe): Endringsforslaget under Nr. 25 paa Endringsforslagslisten er saaledes taget tilbage. Maa jeg spørge om Nogen optager det? (Dphold). Da dette ikke er Tilfældet, er det saaledes bortfaldet.

Ordføreren (Holstein-Ledreborg): Blot i Anledning af en af de sidste Uttringer af det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgfreds (Berg), som han fremsatte, da han tog sit Forslag om Isbryderen tilbage, maa jeg for at afstøre enhver Uklarhed gjøre et Par korte Bemærkninger. Det ærede Medlem sagde, hvis jeg ikke tager feil, at der altsaa ikke paahviler den høitærede Minister noget Baand eller Hensyn med Hensyn til at skaffe Isbryderen færdig til bestemt Tid. Det er rigtigt, forsaavidt som der ikke paahviler Ministeren noget Baand (Berg: Det var ikke mine Ord!). Det er muligt, at det ærede Medlem ikke har udtrykt sig saaledes, og saa gjør det jo ikke Noget. Men jeg antog, at det ærede Medlem havde udtalt sig paa denne Maade, og for en Sikkerheds Skyld maa jeg derfor gjøre et Par Modbemærkninger. Det er rigtigt, at der ikke er paalagt Ministeren noget Baand, men man kan ikke sige, at der ikke paahviler Ministeren noget Hensyn, thi det Hensyn antager jeg, at den høitærede Minister vil tage, at han gjør, hvad han kan for at opfylde Udvalgets Flertals Ønske, og dette Ønske er fastholdt og meget tydelig udtalt som Ønske, nemlig at Isbryderen maatte være færdig til næste Isvinter. Vi have ikke villet give dette Ønske en tvingendende Karakter ved at stille det som Betingelse for Bevillingen, thi hvis vi havde gjort det, havde vi grebet ind i en egentlig Administrations sag, og derved paataget os et Ansvar, som vi ønske maa blive henlagt til Ministeren.

Berg: Jeg henholder mig til mine Uttringer herom. Hvad jeg før udtalte, tror jeg nok falder fuldstændig sammen med den ærede Ordførers Udtalelse og den høitærede Ministers Tilsvær i denne Sag. Jeg tror heller ikke, at der vil blive nogen Misforstaaelse angaaende dette Spørgsmaal, hvad Udspørelsen af denne Bevilling angaar. Der har været en Forskel i Opfattelsen mulig mellem den ærede Ordfører og mig, men jeg glædede mig over, at hans Udtalelser, første Gang Sagen forelaa, have borttaget denne, og jeg tror ikke, at denne Udtalelse er bleven svækket ved de senere Udtalelser, der ere faldne.